

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Εἰς τὰς ἐνεργουμένας ἐν Ὠρωπῷ, εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀμφιαρέου, ἀνασκαφὰς ἀνευρέθησαν σπουδαῖοτατα οἰκοδομήματα, τῶν ὁποίων τὸ ἀξιολογώτερον εἶνε καλῶς σφραγισμένη κρήνη μετὰ μικρᾶς δεξαμενῆς· ἥτις φέρει κάτω πρὸς ἑκκοήν τοῦ ὕδατος ὅπην περιβεβλημένην διὰ χαλκοῦ σωλήνος· διὰ λιθίνης κλίμακος ἀνέρχοντο εἰς τὴν κρήνην οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ὀδρευθῶσι. Τὸ κάλλιστον ὁμῶς εἶρημα τῶν ἐφετειῶν ἀνασκαφῶν τοῦ Ἀμφιαρέου εἶνε ἄριστα διατηρούμενον μαρμάρινον ἀνάγλυφον τέχνης τῶν Μακεδονικῶν χρόνων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου παρίσταται ὁ Ἀμφιαρέος θεοῦ ἀπεικονισθὲν διὰ μαχαίριον τὸν βραχίονα νεανίου, δεξιὸν δὲ τούτου κεῖται ἐπὶ κλίνης ἕτερος, ἐπὶ τοῦ ὅμου τοῦ ὁποίου προβάλλει ὄφιν, καὶ μετὰ τούτου ἴσταιται ἄλλος νεανίας ἱκετεύων πρὸς τὸν Ἀμφιαρέον· ἐπὶ τοῦ γείσου τοῦ ἀναγλύφου παρίσταται δύο ὀρθαλμοὶ καὶ ἐπὶ τῆς βάσεως αὐτῶν εἶνε γεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ ἀναθέτου.

— Ὁ κ. Ν. Γιαννόπουλος ἀνεκάλυψεν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀλμυροῦ τάφον θολωτόν, ὃν ἐπειρώντο νὰ σιλήσωσι χωρικοί, καὶ τὸν ὁποῖον διέσωσεν. Ἐπίσης ἀνηγγέλθη εἰς αὐτὸν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Θεσσαλίας ὅτι χωρικοὶ καταστρέφουσι διάφορα ἄγγεῖα ἔγχροα καὶ ἀνεκάλυψεν ἐν λαθραῖαις ἀνασκαφαῖς διαφόρους ἀρχαιοτήτας ἐκ λίθου, ἥτοι πλάκας μενὰ παραστάσεων, λιθίνους λέοντας, καὶ ἐπιγραφάς.

— Εἰς τὸ χωρίον Ταξιάρχης παρὰ τὸ Θέρμον τῆς Αἰτωλίας εὐρέθη καλῶς διατηρούμενος μικρὸς ναὸς τοῦ ΣΤ'. αἰῶνος π. Χ. Αἱ πύλιναι ἀκροκέραμοι τῆς στέγης εἶνε ἀξιολόγοι, ἔχουσι δὲ ἐν τῷ μετώπῳ κεφαλὰς Σεληνῶν, Κορῶν κ.λπ.

— Ὁ ἔφορος τῶν βυζαντινῶν ἀρχαιοτήτων κ. Γ. Σωτηρίου καθώρισε τὰ διάφορα κτίρια ἐν τῷ Φραγκικῷ κάστρῳ Χλουμουτζῖφ τῆς Κυλλήνης, ἀνεκάλυψε δὲ σπουδαῖοτατον μεσαιωνικὸν νομισματοκοπεῖον, ὃπερ εἶχεν ἐξαφανισθῇ ὑπὸ κλίβανον Τουρκικῶν χρόνων.

— Ὁ ἀρχιτέκτων κ. Ὁρλάνδος διετάχθη νὰ ἐπιστάτῃ εἰς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Βυζ. ναοῦ τῆς Παρηγορητίσσης ἐν Ἀσπρῇ καὶ τοῦ ἀρχαίου ναοῦ τῆς Ἑκατονταπυλιανῆς ἐν Πάφῳ.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Εἰς κομψὴν ἑκδοσιν καὶ ὑπὸ τὸν πρωτότυπον τίτλον **Α—Ω**, συνεκεντρώθησαν 24—ὅσα καὶ τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου—πεζὰ ποιήματα. Τὸ βιβλίον δὲν φέρει ὄνομα συγγραφέως, ἀλλὰ δὲν διστάζομεν νὰ ἀποκαλύψωμεν τὸ... ψευδώνυμον αὐτοῦ. Εἶνε ὁ **Κώστας Γαζίας**, λόγιος Κωνσταντινουπολίτης, ἀλλ' εἰς Ἀθήνας ἦδη διαμένων. Τὰ πεζὰ ποιήματά του διαπνέει πνοὴ ποιητικὴ, ἥρεμος λυρισμός, αἶσθημα βαθύ. Τὰ περισσότερα ἐμπνέει ὁ ἔρως. Τὸ βραχύλογον, γοργὸν καὶ εὐστροφον ὕφος δίδει μίαν δύναμιν καὶ συγχρόνως μίαν ἁρμονίαν εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῶν ἰδεῶν, αἱ ὁποῖαι εὐνοοῦνται ἀπὸ μίαν ἀνωτέραν ἀντίληψιν τῆς ζωῆς καὶ μίαν λεπτότητα ψυχικῆς διαισθήσεως. Ὅλα τὰ δημοσιευόμενα εἶνε εὐμορφα, ἀλλ' ὑπερέχει τὸ τελευταῖον, ἡ πρὸς τὴν Γυναῖκα ἐπικήρις—ἦμος ὑπέροχος.

✕

Ἀποσπασθεῖσα ἐκ τοῦ «Ἀρχαιολογικοῦ Δελτίου» ἐκυκλοφόρησε καὶ εἰς ἰδιαιτέρον μεγαλόσημον τεύ-

χος λίαν ἐνδιαφέρουσα μελέτη τοῦ κ. **Σ. Πελεκίδου** περὶ τῆς **Ἀνασκαφῆς Φαλήρου**. Ὁ διαπρεπὴς ἐπιστήμων περιγράφει διὰ μακρῶν τὰς ἀνασκαφὰς, ὥς ἐνήργησεν ἐν Φαλήρῳ καὶ καθ' ὥς ἀνεκαλύφθησαν οἱ σιδηρόδετοι σκελετοί, περὶ ὧν πολλὰ ἐγράφησαν ὑπὸ ἐιδικῶν καὶ μὴ. Ἡ ἐκθεσις τοῦ κ. Πελεκίδου πλήρης καὶ διαφωτιστικὴ, συνοδευομένη ὑπὸ σχεδίων καὶ φωτογραφικῶν ἀπεικονίσεων, καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ σιδηρόδετοι τοῦ Φαλήρου ταυτίζονται πρὸς τοὺς Ἑρμοκοπίδας καὶ βεβηλωτάς τῶν μυσηρίων.

✕

Ὁ καθηγητὴς κ. **Χ. Διοσκουρίδης** ἐν μακρᾷ μελέτῃ ἐρευνᾷ τὸ σύστημα τῆς διδασκαλίας τὸ διέπον τὴν καθ' ἡμᾶς **Μέσσην Ἐκπαίδευσιν**. Ὁ συγγραφεὺς μακρὰν ἔχων παιδαγωγικὴν πείραν καὶ εἰς τὴν ψυχολογίαν τοῦ Ἑλληνόπαιδος ἐγκύψας, παρέχει πολὺτιμα διδάγματα διὰ τὴν μόρφωσιν καὶ ἀγωγὴν τῆς σπουδάζουσας νεότητος.

✕

Ὁ ποιητὴς κ. **Βέλμος** νέαν ἐξέτι πνευματικὴν—πεζῶν τὴν φορὰν αὐτὴν—ποιημάτων, εἰς ὕψος Ἀνατολικῆς περιπαθείας, ὥς ἐκ τούτου δὲ καὶ ὁ Τουρκικὸς τίτλος «**Σεβντᾶς**». Μολοντί, παρ' ὅλον τὸν ὑπολανθάνοντα ρυθμόν, στεροῦνται τεχνικῆς μορφῆς, τινὰ δὲ ὑστεροῦν εἰς διατύπωσιν, εἶνε πλήρη ἐρωτικοῦ πάθους. Μερικὰ ἐξ αὐτῶν εἶνε ποιητικώτατα, μὲ μίαν ἐκχείρισιν λυρισμοῦ ὃχι πολὺ πρωτότυπον, ἀλλ' εἰλικρινῆ.

✕

Περὶ τοῦ διακεκριμένου Γάλλου ζωγράφου καὶ χαράκτου Aimé Dallemagne ἐδημοσιεύθη κριτικὴ ὑπὸ τοῦ κ. Georges Turpin, ἐν ᾗ σκιαγραφεῖται ὁ καλλιτέχνης καὶ ἀναλύεται ἡ ἐργασία αὐτοῦ. Ἡ καλλιτεχνικὴ αὐτῇ μελέτῃ κοσμεῖται καὶ ἀπὸ σχέδια καὶ σκιαρήματα τοῦ κρινομένου τεχνίτου.

✕

Δύο νέαι ἱστορικαὶ ἐργασίαι τοῦ κ. **Κωνστ. Ράδου** ἐξεδόθησαν. Ἡ μία ὑπὸ τὸν τίτλον «**Οἱ Σουλῶται καὶ ἄρματοι ἐν Ἑπτανήσῳ**» εἶνε λίαν ἐπίκαιρος, καθόσον παρέχει πλήρη τὴν ἱστορίαν τῶν μεταξὺ 1804 καὶ 1815 σχηματισθέντων ἐν τοῖς Ἰονίοις νήσοις ὑπὸ τοῖς Ρώσοις, Γάλλοις καὶ Ἀγγλοῖς ἐπικουρικῶν στρατευμάτων, ἐν οἷς ὅλοι σχεδὸν οἱ μετὰ ταῦτα στρατηγοὶ τῆς Ἑλλην. Ἐπαναστάσεως ἔλαβον πληροτέραν τινὰ στρατιωτικὴν μόρφωσιν. Τὸ βιβλίον, συνοδευόμενον καὶ ὑπὸ πολλῶν εἰκόνων, εἶνε ἀποκαλυπτικώτατον, βασιζόμενον ἐπὶ ἀνεκδότων πηγῶν, ἥτοι πληθὺς δοκουμένων ἐκ τῶν Γαλλικῶν, Ἑπτανησιακῶν καὶ Ἀγγλικῶν ἀρχείων.

Τὸ ἕτερον ἔργον τοῦ κ. Ράδου εἶνε τὰ «**Ἐγγραφα καὶ ἐπιστολαὶ τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ Δ. Ὑψηλάντην συναγματοῦρχου Βοϊνέσκου**», μετὰ ἐκτεταμένου ἱστορικοῦ σημειώματος περὶ τῆς εὐτόλμου πολιτικῆς τοῦ Καποδιστρίου κατὰ τὰ ἔτη 1828 καὶ 1829 καὶ τῆς ἐκστρατείας, δι' ἣς ὑπὸ τὸν Δημ. Ὑψηλάντην ἀνεκτῆθη ἡ Στερεά, καθ' ὃν χρόνον καὶ οἱ Ρῶσοι κατήρχοντο εἰς Ἀδριανούπολιν.

✕

Ἐξεδόθησαν τὰ τεύχη 26ον καὶ 27ον τοῦ **Δελτίου τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας** ἀποτελούντα τόμον ἕκτον, ἐκ σελίδων 439. Περιέχουσι λίαν ἐνδιαφέρουσαν ἱστορικὴν πρωτότυπον ὕλην, ἱστορικὰς ἐρεῖνας τῶν κ.κ. Κωνσταντίνου Ράδου καὶ Περ. Ζερλέντου, ὥς καὶ τὰ πεπραγμένα τῆς Ἑται-